

Nieuwsbrief Straatpastoraat Den Bosch

Dit is een uitgave van het Straatpastoraat Den Bosch • Nummer 26 • Zomer 2021

Nieuwsbrief 26

Het is zomer en met de zon lijken veel problemen weer achter de wolken te verdwijnen.

Ook daklozen hebben gelegenheid gehad om zich in het San Damianoklooster te laten vaccineren. Een aantal van hen zal het afscheid van de coronatijd betreuren, omdat de creatie van extra opvangplekken rust gaf. Straatpastor Lianne merkt dat het aantal daklozen op straat weer toeneemt.

De Loods en het San Damiano-klooster zijn een experiment gestart om de mensen van de verslavingszorg een ontmoetingsmoment te bieden buiten de opvang. Lianne kent als straatpastor veel van de bezoekers en zal de eerste tijd ook aanwezig zijn.

Intussen denken bestuur en Lianne na over het jubileum van het straatpastoraat. Op 2 oktober 2021 vieren we 30 jaar pastoraat op straat en 20 jaar Stichting Straatpastoraat Den Bosch. Er komt een braderie, Lianne houdt een lezing en er is om 15.30 uur een viering met een drankje na. U bent van harte welkom. Natuurlijk is het jubileum een aanleiding om te werken aan de financiële toekomst. Vrienden met een portemonnee zijn altijd welkom. We hopen u op 2 oktober te ontmoeten.

**Het Straatpastoraat
Den Bosch**

Eindelijk uithuilen

Najat Bousalham, 50, heeft een bewogen leven achter de rug. Bij straatpastor Lianne kan ze haar hart luchten en over alles vertrouwelijk praten. Najat kent Lianne nu twee jaar, sinds een 'collega' uit de opvang haar meenam naar het spreekuur in het San Damiano-klooster om de straatpastor te ontmoeten. 'Toen ik binnenkwam in het klooster, voelde ik rust over me komen en tijdens de ontmoeting met Lianne voelde ik de veiligheid die ik alleen bij mijn moeder heb gevoeld. Eindelijk kon ik huilen om al het verdriet dat in me zat.'

Van Marokko naar Nederland

Najat is als meisje van 5 met haar moeder, vier broers en haar zus naar Nederland gekomen om zich bij haar vader te voegen, die als gastarbeider werkte in een houtfabriek in het Gelderse Heesselt. Niet lang daarna verhuisden ze naar Tiel, waar ze de lagere school bezocht en de huishoudschool. Najat merkte weinig van de spanningen thuis, maar die waren er volop.

Haar ouders scheidden toen ze 12 was en ze vertrok met moeder en zus naar het Blijf-van-mijn-lijfhuis in 's-Hertogenbosch. Haar broers woonden al op zichzelf of bleven bij vader. Ook in 's-Hertogenbosch ging ze naar het lager beroepsonderwijs. Blijkbaar vonden anderen Najat een moeilijk kind, Ze moest daarom als 13-jarige naar een internaat voor moeilijk opvoedbare kinderen. Ondanks dat ze er wel vrienden had, kon ze er moeilijk wennen en was het een eenzame tijd.

Een jaar later kreeg Najats moeder een huis en kon ze gelukkig weer thuis wonen. Ze volgde het kort middelbaar beroepsonderwijs, richting zorg, en was blij de dagen op school af te wisselen met de stagedagen in de keuken van een ziekenhuis.

Moeizame relaties

Toen Najat 16 werd, is ze gaan werken. Ze deed allerlei baantjes, ook omdat ze geld nodig had om in Oss op kamers te gaan wonen dichtbij haar eerste liefde met wie ze niet veel later in Roermond ging samenwonen. De overgang naar Limburg was alsof ze opnieuw naar een vreemd land verhuisde. Najat wilde kinderen, maar haar vriend had al twee kinderen en wilde er niet nog meer.

Die relatie strandde, toen ze verliefd werd op een man die wel graag kinderen wilde met haar. Op haar 23e trouwde Najat en na een half jaartje op een camping verhuisde het pasgetrouwde stel naar Brunsum. Kinderen kwamen er echter niet. Najat bleef werken en haar man deed niets anders dan werken en sparen voor de toekomst. Gelukkig maakte de relatie haar niet.

Gezien haar levensloop is Najat nu blij dat ze geen kinderen kreeg, al had haar leven heel anders kunnen lopen als dat wel zo was geweest. Misschien had ze een stabielere leven gehad vanwege de verantwoordelijkheid die zorg voor kinderen met zich meebrengt.

Na vier jaar liep het huwelijk stuk en keerde Najat naar 's-Hertogenbosch terug om bij haar zus te gaan wonen. Daar raakte ze aan de drugs. Dit gebeurde, na het dodelijk ongeluk van haar neefje dat veel voor haar betekende en waarmee ze heel hecht was. Twintig jaar later wellen de tranen nog altijd op als ze over hem spreekt.

Drugs als verdoving

Ze kwam vrienden tegen die haar drugs aanboden. Ze gaven haar een prettig gevoel. Wat echter als 'vriendendienst' begon werd al gauw een dienst die betaald moest worden.

Op haar 28e ontmoette ze een nieuwe vriend, ook een gebruiker. Najat vertelt hoe ze steeds afhankelijker van die man werd, en van de drugs. Een baan houden lukte niet meer.

Op haar 35e ging Najat afkicken in een kliniek in Sint-Oedenrode. Het was haar eigen keus, maar het gebeurde op aandrang van haar vriend. Achteraf denkt ze dat hij haar het huis uit wilde, want daarna heeft hij zich niet meer laten zien.

Na de kliniek volgde begeleid wonen. Het dependende druggebruik was weg en Najat werd psychisch heel ziek. Ze was zeer angstig en kreeg psychoses. Het liefst wilde ze weer bij haar moeder wonen, wat ook gerealiseerd is. Vervolgens kon ze begeleid gaan wonen met begeleiding vanuit de GGZ regelmatig afgewisseld met een opname. Najat was 38 toen.

Een verslaving gaat niet weg, zo is wel gebleken. Een huisgenoot bood cocaïne aan en omdat het

Najat: hart luchten bij straatpastor Lianne

al zolang geleden was wilde Najat het wel weer eens proberen. Maar één keer werd regelmatig gebruik. Toen ook haar moeder overleed, was Najat's verdriet de aanleiding om weer volop te gaan gebruiken.

Een nieuwe afkickpoging volgde, nu in Vught. De regels waren streng en een keer gebruiken was reden om Najat uit het programma te zetten, waarop ze dakloos werd. Gelukkig kon Najat na een tijd in een hostel gaan wonen. Ook daar – Najat vertelt het zonder verbittering – gebruikte ze, wat ertoe leidde dat ze opnieuw haar heil moest zoeken in de dag- en nachtopvang van Novadic-Kentron.

Het was geen fijn leven. Najat licht het toe: 'Een drugsverslaving is heel vermoeiend en als je dakloos bent, heb je geen autonomie over je eigen leven meer. Zo wil ik niet oud worden.'

Het straatpastoraat coronaproof

De toekomst

Najat droomt van een leven zonder drugs op een eigen plek, liefst ook met een baantje, zodat ze geld heeft om een leuke hobby te beoefenen. Graag wil ze haar oude vader weer eens bezoeken. Door de corona is het al lang geleden en hij nu 88, dus zal misschien niet meer zo lang leven. Haar zus spreekt ze telefonisch regelmatig en haar broers heel af en toe.

Voor zolang ze nog in de opvang verblijft, hoopt ze dat de begeleiding wat liever zou worden. Er zijn rare regels zoals dat je als je naar buiten gaat, ook minstens een uur buiten moet blijven. En om het minste word je geschorst. Iedereen maakt wel eens een fout, meent Najat, maar de goeden lijden onder het gedrag van de enkelen die vaak in de fout gaan.

Veilige plek straatpastoraat

Voor Najat is straatpastor Lianne van grote betekenis. “Ze straalt altijd rust uit en je kunt alles bij haar kwijt”. Naast Lianne heeft ze contact met vrijwilligster Ingrid. Het heeft lang stil gelegen, maar Najat hoopt snel weer met Ingrid te kunnen gaan wandelen.

Op de vraag of het geloof voor haar belangrijk is geeft ze een ontkennend antwoord, maar het blijkt dat ze wel heel gelovig is. Van de islam heeft ze het cultuurelement overgehouden om bepaalde zaken niet te eten, maar het geloof zit van binnen meent ze en het roert haar zichtbaar. Ze vindt het fijn dat in het klooster en bij het straatpastoraat iedereen mag komen, ongeacht religie, geloof of ongelooft.

Het straatpastoraat moet volgens Najat dan ook zeker nog heel lang blijven bestaan.

**Het Straatpastoraat
Den Bosch**

Afgelopen 1 mei organiseerde het straatpastoraat een ‘coronaproof’ viering in het Stadsklooster San Damiano. Enkele dak- en thuislozen, vrijwilligers, broeders en straatpastor Lianne waren present: 10 tot 12 mensen op veilige afstand van elkaar maar tegelijkertijd betrokken door de warmhartige viering, waarin Lianne voorging. Het was fijn om mee te maken met hoeveel zorg de viering door haar was voorbereid en hoe ze in dialoog ging met de aanwezigen.

Paus Franciscus heeft 2021-2022 uitgeroepen tot het heilige Jozefjaar. Daarom had Lianne vreugdevolle en gebeurtenissen uit het leven van de heilige als een soort kruiswegstaties aan de wand van de kerk opgehangen. Het beeld van de heilige Jozef uit de entree van het klooster werd voor deze gelegenheid op een wagentje ‘per statie’ door het middenpad getrokken om uiteindelijk naast het Mariabeeld een plaatsje te krijgen voor het komend jaar.

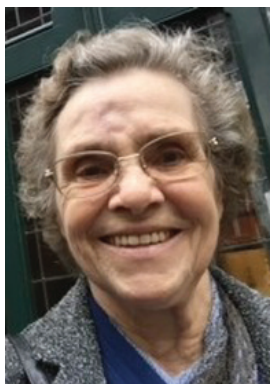
De aanwezigen zetten er een bloem en zo ontstond een bont boeket. Na afloop dronken we gezamenlijk koffie bij de entree van het klooster. Vanuit hemelse sferen moet er ongemerkt een glimlach over ons allen zijn neergedaald.

Broeder Fer van der Reijken ofm

De heilige Jozef in de kloosterkerk

Afscheid

Zuster Anastatia Roodsaet, een bekende verschijning in Den Bosch en vooral bij het Straatpastoraat, heeft de stad verlaten. Ze gaat genieten van een welverdiende oude dag in Heijthuizen.

Jarenlang was zuster Anastatia vrijwilligster bij het Straatpastoraat en steeds kon het Straatpastoraat op haar rekenen.

Altijd stond zij klaar. Of het nu koffieschenken was of een praatje met de dak- en thuislozen tijdens het spreekuur of na de zaterdagse dienst, Zuster Anastatia van de congregatie Dochters der Liefde van de H. Vincentius a Paulo was op vele terreinen actief in 's-Hertogenbosch en Rosmalen. Ook verzorgingshuis de Annenborch in Rosmalen denkt met dank aan haar terug.

Ze ging door weer en wind op de fiets naar haar werk. Totdat een flinke val haar in het ziekenhuis bracht en verhinderde nog langer te fietsen. Maar niet getreurd, er was nog OV en deeltaxi. Eenmaal hersteld ging ze onvervaard voort tot de gezondheid haar echt in de steek liet.

Wij denken met dankbaarheid terug aan de jaren dat zuster Anastatia werkzaam was voor het Straatpastoraat en wensen haar een gezonde en rustige oude dag toe.

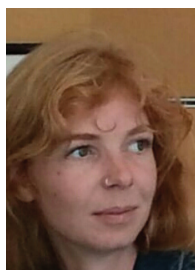
Even voorstellen

Mijn naam is broeder Fer van der Reijken (1960) en sinds 21 april 2021 woon ik in Stadsklooster San Damiano. Ik ben broeder Hans van Bommel opgevolgd als gardiaan en als bestuurslid bij het straatpastoraat.

Na mijn studie klinische psychologie in Leiden ben ik in 1986 in Amsterdam ingetreden in de orde van de minderbroeders franciscanen. Na noviciaat en vormingsjaar in Megen studeerde ik pastorale theologie in Heerlen. In die stad werkte ik enkele jaren als godsdienstleraar. Daarna was ik binnen onze orde actief, onder andere in het jongerenwerk, als novicenmeester en gardiaan. In stadsklooster La Verna in Amsterdam Nieuw-west coördineerde ik zeven jaar lang lezingen, workshops en cursussen rond spiritualiteit. Wat het straatpastoraat betreft heb ik bescheiden ervaring. Als novice werkte ik bij de Amsterdamse Vincentiusvereniging, waar we een dagopvang hadden. In Heerlen ontvingen we dagelijks 'vrienden van de straat' voor soep en boterhammen. Graag zet ik mij nu in voor alles wat er reilt en zeilt in het Stadsklooster, inclusief straatpastoraat. Vrede en alle goeds!

Broeder Fer

Straatpastor Lianne van Oosterhout

De straatpastor en haar medewerkers verlenen pastorale zorg aan velen in Den Bosch die al dan niet tijdelijk dak- en thuisloos zijn of zijn geweest.

U kunt haar bereiken per mail via straatpastordb@gmail.com of telefonisch op 06 17 66 24 12 of, maar ook persoonlijk tijdens het spreekuur of voor de zaterdagse viering.

Zie ook straatpastoraatdb.nl

Spreekuur

Donderdag vanaf 14.00 uur. Inloop tot 16.00 uur. Stadsklooster San Damiano, van der Does de Willeboissingel 12, 's-Hertogenbosch

Zaterdagse viering

Aangepast vanwege corona: elke eerste zaterdag van de maand om 15.30 uur, van der Does de Willeboissingel 11. Geen koffie vooraf.

Nieuwsbrief

Voor toezending aanmelden per post of e-mail.

Kantoor- en correspondentieadres

Samuel Morsestraat 5, 5223 DB Den Bosch

Uw bijdrage is van harte welkom

Van Lanschot Bankiers rek. nr. NL57 FVLB 0638 7730 91. Het Straatpastoraat Den Bosch is een erkende ANBI instelling: uw gift is aftrekbaar voor de inkomstenbelasting.

Het Straatpastoraat Den Bosch wordt gesteund door **het Fonds Franciscus**.